

Hited meggyógyított

A Levelek Jákob tiszteletesnek című művészfilm két magányos ember különös találkozását mutatja be.

Az életfogytiglan tartó börtönbüntetésre ítélt nő tizenkét év raboskodás után váratlanul kegyelmet kap. Munkát is ajánlanak neki, egy Isten háta mögötti faluban kell segíteni egy atyának, aki szinte teljesen vak. Az idős pap számára a nap legboldogabb pillanata az, amikor a biciklis postás bekanyarodik az omladozó plébániához vezető útra és elkiáltja magát: „Levelek Jákob tiszteletesnek!” Az öreg évek óta abban leli örömét, hogy a neki író embereknek válaszol és imádkozik értük. Az asszony ebben a munkában segít neki, bár ő teljesen hiábavalónak tartja mind a levelezést, mind az imádkozást. Egy idő után elhatározza, hogy otthagyja az atyát, s ettől kezdve megszűnnek a levelek, nem ír többé senki Jákob atyának. A nő megsajnálja a papot és úgy tesz, mintha újra érkeznének levelek. Újságpapírokat tép szét, mintha a leveleket szakítaná fel és történeteket talál ki, hogy a pap újra örömét lelje abban a szolgálatban, amit korábban végzett. A történet érdekessége, hogy a börtönviselt asszony milyen lelki változáson megy át, a kezdeti érdektelensége elmúlik, s egy alkalommal saját élettörténetét mondja el Jákob atyának, mintha azt is valamelyik levélből olvasná fel. Kétségtelen, hogy az atya egyszerűsége, lényeglátása, hite változtatja meg őt.

A hit képes megváltoztatni az ember életét. A hitről való tanúságtétel pedig képes megváltoztatni a másik ember életét. Az elmúlt vasárnap a mustármagról szóló példázat kapcsán már elméltünk a hitről, amely az ember

pozitív válasza Isten felé. Szabad akarunk miatt akár el is utasíthatjuk Istent, ez a hitetlenség. A mai evangéliumban szintén a hit kerül elő. Tíz leprás betegségben szenvedő ember kéri Jézus segítségét, aki valamennyiüket meggyógyította. Amikor egyikük visszatér, hogy kifejezze háláját, Jézus ezt mondja neki: „**Kelj fel és menj! Hited meggyógyított téged.**”

Jézus csodáinál mindig megfigyelhetjük, hogy a meggyógyított emberek élete megváltozik. A leprás betegeknek különösen igaz ez. Abban a korban a betegség további terjedése érdekében a leprások elkülönülve voltak kénytelenek élni. Modern szóhasználattal élve a társadalom kitzitotta őket. Amikor valakinél megszűnt ez a súlyos bőrbetegség, akkor a papok nyilvánították az illetőt tisztának, megtisztultnak, s ez a társadalom közösségébe való visszafogadást is jelentette. Ez a szokás mutatkozik meg a tíz leprás esetében is, akiket Jézus a paphoz küld, hogy ő nyilvánítsa ki, igazolja gyógyulásukat.

Megőrizni a hitet

Nem csak a betegségből való gyógyulás, hanem maga a betegség is gyökeresen megváltoztatja az ember életét. Itt most ne a néhány napig tartó megfázásra, hanem komoly szenvedéssel járó betegségekre gondoljunk.

Némelyek ilyenkor Istent hibáztatják és elveszítik hitüket, mert nem akarják elfogadni a szenvedést. Úgy gondolják, hogy életük csak egészségesen lehet boldog.

Mások elfogadják és türelmesen hordozzák a betegség keresztjét, amely egyáltalán nem gyengíti, hanem inkább megerősíti hitüket. Szünetüket, betegségüket felajánlják valamilyen jó célra.

Imádkozzunk azért, hogy életünk váratlan helyzeteiben, fordulataiban is meg tudjuk őrizni hitünket! Imádkozzunk azért, hogy mindenkor türelmesen hordozzuk keresztünket!

Hálás vagyok

Istenem, minden a végtelen szeretetedből származik, ezért mindenért hálát adok.

Hálás vagyok azért, amit adtál, s amit elvettél. Hálás vagyok jó képességeimért és gyengeségeimért egyaránt. Hálás vagyok az örömért és szenvedésért. Hálás vagyok segítségért és életem nehéz helyzeteiért. Hálás vagyok irgalmadért, s azért, hogy üdvözíteni akarsz. Uram, taníts meg hálásnak lenni! Taníts meg észrevenni a legkisebb dolgokat is az életben, akár tőled, akár embertársaimtól kaptam azokat! Taníts meg arra, hogy a hálámat mindig ki tudjam fejezni!

**Évközi 28.
vasárnap**
2Kír 5,14-17
2Tim 2,8-13
Lk 17,11-19

Hétfő
Gal 4,22-24.
26-27,31-5,1
Lk 11,29-32

Kedd
Gal, 5,1-6
Lk 11,37-41

Szerda
Gal 5,18-25
Lk 11,42-46

Csütörtök
Ef 1,1-10
Lk 11,47-54

Péntek
Ef 1,11-14
Lk 12,1-7

Szombat
Ef 1,15-23
Lk 12,8-12

**Évközi 29.
vasárnap**
Kív 17,8-13
2Tim 3,14-4,2
Lk 18,1-8